

След утринната си разходка в парка на острова се върнах в къщата на Елма. Драгица и полковникът бяха в трапезарията и оживено разговаряха.

- Винко Станс беше в основата на нашето отвличане – чух да казва Драгица. - Той пътувал във времето, близък е до властта и на Алтре Мунс, и на Мундо Майс, зад гърба му има огромна корпорация. Не виждам начин някой да успее да разклати позициите му. Според мен, случаят в Ноумист беше измислена история, с която да си укрепи позициите. Сега и последните му неразкрили се противници са известни.

- Искаш да кажеш, че Винко Станс е направил инсценировка, за да се разправи с политическите си противници? - попита полковникът.

- Да – потвърди Драгица. - Толкова бързо се разреши въпросът, свалиха всички обвинения, Винко Станс отново е на Алтре Мунс и днес бас държа, че той ще ни посрещне.

- Как преценяваш това? - обезпокои се полковникът.

- За теб няма страшно – успокои го Драгица. - Ще бъде на твоя страна, защото по този начин ще си разшири влиянието. След като корпорацията на дядо му е стъпила здраво на Земята, сега ще му е необходима и политическа подкрепа. И, освен това, един общ договор изобщо няма да е толкова обвързващ, колкото един конкретен, в който всичко е прецизирано. Но, все пак, ако можеш да ги натиснеш да подпишат конкретен договор за гарантиране на ненападение от тяхна страна, ще е добър ход. В този случай ще трябва да поискаш и някакви гаранции.

- Какви гаранции мога да поискам? - поинтересува

се полковникът.

- Понеже няма междупланетарен съд, който да защити Земята при нарушение на договора от страна на Алтре Мунс, поискай в договора да се впише, че при спор компетентен съд ще бъде този на Мундо Майс. Там няма да бъдат на страната на Алтре Мунс. Естествено, Мундо Майс също може да има претенции към Земята, но засега не са толкова явни.

- Как ще ни защитава съд, който е на планета, с която нямаме никаква договореност? - учуди се полковникът.

- Нали съдът трябва да е неутрален? - погледна го Драгица, сякаш искаше да каже, че това е съвсем ясно. - И освен това, на планети, които имат отношения с хиляди други планети, няма значение, дали някоя планета е установила официално отношения с тях или такива отношения съществуват по някакъв начин от векове.

- Как да съществуват? - не разбра полковникът.

- Нали ти казах за корпорацията на Блавор? - продължи Драгица. - Търговски представителства има отдавна на Земята. Те са под формата на посреднически кантори, фирми или дори международни корпорации, които са регистрирани по земните закони, но вътрешните им правилници са според законите например на Алтре Мунс, Мундо Майс или планетите, откъдето са дошли собствениците. На Земята те си осигуряват по някакъв начин документи за самоличност, включително и чрез фалшифициране, за да не се представят като извънземни. Знаеш, че все още никой не е признал официално, че има извънземни. Дори и да ти кацнат под носа, пак трудно ще признаеш, защото има най-малкото бюрократични спънки.

- Да, така е – съгласи се полковникът. - За

съжаление, мислех си, че ще направя историческа крачка. А то било само проформа.

- Не се отчайвай – каза Физор Апс, която влизаше в този момент с Миро. - В очите на повечето хора ще бъдеш герой.

- Едва ли ще се чувствам такъв – поклати глава полковникът.

- Важното е, все пак, да се предотврати възможността корабът-майка да атакува – добави Физор Апс. - А твоята задача е тази. Ако наистина я постигнеш, ще бъдеш герой. Съжалявам, че се намесих в тази история и съм една от причините да се стигне до тук, но бях длъжна да спася Тера Анк. Тогава изобщо не мислех за последствията. Но сега ще се постарая да направя всичко възможно, за да помогна.

Влязоха Здравко и членовете на групата.

- Ние сме готови – каза Здравко.

- Чакаме Адон – отвърна Физор Апс. - Тя ще прехвърли Хродо Дадон в багажното на совалката и ще дойде.

- Кой е той? - попита Здравко – Този... Додон...

- Хродо Дадон ли? Тя е болна и ще я закараме в една клиника на Алтре Мунс – обясни Физор Апс. - Не е заразно. От лекарства е.

- Да не е наркоманка? - поинтересува се Здравко.

- Нещо такова – обадох се аз. - Вземала някакви нелегални хапчета за подмладяване и сега са я хванали лудите.

- Неприятен случай – поклати глава Здравко.

В този момент дойде и Адон.

- Можем да се приготвяме – каза тя. - След малко трябва да сме в хангара при совалката.

В трапезарията дойдоха и Леа, Елма и децата. Леа поздрави Здравко и Алек, с които се познавахме от много години.

- Съжалявам, че не ви чух снощи – каза Леа.

- Нали са направили записи – засмя се Здравко. -

Ще имаш възможност да ни видиш и чуеш.

- Не е същото, но все пак – отвърна Леа.

- И ти ли идваш с нас? - попита Здравко.

- Не – поклати глава Леа. - Засега ще поостана.

През това време Елма и децата се сбогуваха с полковника. Той ги прегърна и каза:

- Надявам се скоро да се видим пак.

- И аз – кимна Елма. - Снощи говорих с господин Тона. Съветът ще бъде готов да те приеме след няколко дни. Готови са да изслушат предложенията ти за договорености.

- Това е добра новина – зарадва се полковникът. -
Значи, не бях напразно тук.

- Дори и да не бяха се съгласили – отвърна Елма, -
не беше напразно тук. Видяхме се след толкова години!

- Да – въздъхна полковникът и още веднъж
прегърна Елма и децата.

Влязоха и Дахра и Тера Анк.

- Мамо! - извика Тера Анк – Нали не искаш и аз да
тръгвам с вас?

- Не, не! - побърза да отговори Физор Апс. - Ти
оставаш. Ще дойда след няколко дена за теб.

- Веднъж да се съгласиш! - зарадва се Тера Анк.

- Тук си в добра компания – каза Физор Апс. - Няма
от какво да се безпокоя. И освен това, трябва лично да се
уверя, че на Алтре Мунс всичко е наред.

- Нали татко се е върнал? - учуди се Тера Анк. -

Какво може да се случи.

- Смятам да ги съдя за отвличане – твърдо изрече Физор Апс. - Това няма да им се размине.

- Мамо, пак започваш! - с тъга в гласа каза Тера Анк.

- Не се безпокой! - прегърна я Физор Апс. - Този път няма да те викат пред съда.

- Успокой ме! - малко недоволно изрече Тера Анк.

- Трябва да разчиташ на мен! - Физор Апс притисна Тера Анк и след като се разделиха, каза: - Време е за тръгване!

- Да се хванем за ръце – подкани ни Адон.

Махнах на Леа за довиждане и хванах ръцете на Драгица и Физор Апс.

- Дръж ме в течение – успя да каже Леа и, докато кимнах в знак на съгласие, вече бяхме в хангара на Адон.

Заехме местата си в совалката. Физор Апс и Адон стартираха двигателите. Адон отвори дистанционно вратата на хангара и след секунди совалката беше над пистата. Адон изчака вратата на хангара да се затвори и совалката се издигна и се понесе над залива и Хронда.

Когато стигнахме до мястото на невидимата врата, започнахме да се снижаваме и полетяхме към невидимата врата.

- Хей! - извика Здравко.- Ще се разбием!

- Спокойно – каза Физор Апс. - Координатите са запомнени в бордовия компютър. Няма опасност от грешка.

Докато Здравко успее да каже още нещо, пред себе си видяхме Франга дере и малко по-късно панорамата на Варна.

- Посочи ми мястото, където да ги прехвърля –

обърна се към мен Физор Апс.

На екрана пред нея видях Варна.

- Посочи приблизителното място – подкани ме Физор Апс.

Докоснах екрана и изображението моментално се увеличи. Вече виждах нашия квартал. Докоснах още веднъж екрана и видях карето, където се намираха нашия блок и къщата на Здравко. Вече къщата се виждаше с доста големи подробности.

- Ето, в тази къща – казах аз.

Физор Апс направи още по-голямо увеличение на изображението и в дясната част на дисплея се появи изображение на макет на къщата.

- Сега посочи помещението – Физор Апс подкани Здравко.

Той се поколеба малко и посочи мястото.

- Сега се освободете от предпазните колани и се хванете за ръце – каза Физор Апс.

След миг групата на Здравко изчезна от совалката.

Смартфонът ми иззвъня. Беше Здравко.

- Хей! Това е супер! - извика развълнувано той.

- Значи всичко е окей? - попитах аз.

- Да – потвърди той. - Ще се видим някой ден.

Трябва да черпя!

Совалката направи остър завой и се понесе на запад, като се издигаше на все по-голяма височина. Бяхме вече над облаците, а след малко видях как Земята се оформя пред очите ни и се смаява. След броени минути бяхме в космоса.

Полетът ни в космоса обаче продължи кратко. Започнахме да се снижаваме. Земята започна да се увеличава пред нас. Видях как корпусът на совалката се

обгръща в пламъци и неволно извиках.

- Спокойно – обади се Физор Апс. - Навлязохме рязко в атмосферата. Всичко е наред. Сега ще коригираме траекторията и скоростта.

След малко навлязохме в гъсти облаци. Физор Апс и Адон обаче следяха координатите на екраните пред себе си

- Тера Прим! Тера Прим! - извика Физор Апс.

По високоговорителя на совалката се чу доста ясен глас, който изговори нещо на странен език.

Физор Апс продължи да разговоря на странния език известно време, след което премина на старохърватски:

- Винко, оставих Тера Анк в Хронда да си почине малко. След няколко дена ще я прибера.

- От какво да си почине? - попита гласът.

- Доста ѝ се събра – отговори Физор Апс. - Ти добре знаеш.

- Искан да я видя – чу се отново гласът.

- Ще я видиш – малко раздражено отвърна Физор Апс. - Нали ти казах. След няколко дена. Хайде, готови сме да кацнем.

- Добре – обади се гласът. - Отварям пистата.

В момента сякаш бяхме увиснали над някаква планина. Наоколо, докдето стигаше поглед, нямаше населени места, нито следи от човешко присъствие.

